

Posudek vedoucího práce

Filip Hrubý

Práce s romskou mládeží v nízkoprahových zařízeních v Českých Budějovicích

Formální stránka práce.

Téma práce je přehledně členěno do kapitol. Rozsah odpovídá požadavkům na bakalářskou práci. Jedna uváděná citace je nepřesná (správně má být: KUCHAR, P. Metodika práce s romskou mládeží. in: *Práce s romskou mládeží*, Praha, 2001. Odborný seminář. Salesiánská provincie Praha – odbor pastorační mládeže a Vyšší sociální pedagogická a teologická škola JABOK.) Druhá citace na 24. stránce je nejasná. Technická úroveň zpracování je velmi dobrá.

Jazyková stránka práce.

Úroveň vyjadřování a užití stylistických prostředků je na dobré úrovni.

Obsahová stránka práce.

Autor sleduje v teoretické části pozitivní zapojení Romů do naší majoritní společnosti. Správně uvádí, že bez poznání historie a kultury Romů ale také bariery, které jsou mezi majoritní společností a romskou minoritou, není možné integraci Romů účinně pomáhat. Součástí této pomoci jsou také českobudějovická nízkoprahová zařízení, které v praktické části zkoumá.

V první kapitole autor práce uvádí kdo vlastně Romové jsou, odkud pocházejí, jaký byl vývoj jejich společnosti při cestě do střední Evropy. V této kapitole velmi přesně rozlišuje etnickou identitu od antropologického typu. Autor správně uvádí, že základem etnické identity je vědomí příslušnosti k určité kultuře, které se získává výchovou. Antropologický typ, spojovaný s určitým typickým souborem tělesných znaků, nelze na etnickou identitu vázat.

Ve druhé kapitole se podrobně zabývá specifiky romské kultury a mentality. Na ně logicky navazuje popis klíčových problémů, které mají základ právě v historii Romů a jejich kulturní odlišnosti. Autor jako problémy uvádí: vliv sociálního vyloučení jehož důsledkem je omezený přístup na trh práce a z toho vyplývající chudoba, nízký příjem a bydlení v segregovaných lokalitách; diskriminace; problém vzdělání; problém prožívání vlastní romské identity; trestná činnost a závislosti. Správně vidí, že uvedené problémy jsou nejen problémy romské minority, ale také se celkově dotýkají života neromské majority, neboť na cestě k integraci Romů do české majoritní společnosti jdeme s Romy společně.

Třetí kapitola je věnována výchovně vzdělávacím možnostem při pedagogické činnosti s mladými Romy hlavně ve volném čase. Je velmi přínosná tím, že autor uvádí na základě literatury a vlastní pedagogické zkušenosti některé podstatné skutečnosti, pravidla a postřehy, které v reálné praxi fungují.

Praktická část práce je ve čtvrté kapitole. Autor zjišťoval, jakým způsobem přispívají českobudějovická nízkoprahová zařízení, pracující s romskou mládeží, k její integraci do společnosti. Jednalo se o Salesiánské středisko v ČB., Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež V.I.P. a Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Srdíčko-Jiloro. Autor použil metodu dotazníku, který předkládal pedagogickým pracovníkům zařízení. Sledoval osobnost pracovníka (motivaci, vzdělání, praktické zkušenosti s výchovou Romů, jakým způsobem udržet autoritu) a dále středisko a jeho činnost (návštěvnost, propagace činnosti na veřejnosti, hlavní formy činnosti, zda se pomáhá při vzdělávání návštěvníků, spolupráci s rodiči, zda děti spolupracují na tvorbě programu, zda je realizována multikulturní výchova, jak jsou návštěvníci explicitně vedeni k hodnotám, jaká jsou vlastní kritéria zařízení podle nichž se hodnotí úspěšnosti výchovy a zda se z návštěvníků také stávají výchovní pracovníci daného zařízení). Dotazník byl zakončen výzvou k uvedení připomínek, nápadů a postřehů.

Z výsledků vyplývá, že pracovníci zařízení jsou motivováni cílem předávat návštěvníkům dovednosti a morální hodnoty. Vzdělávají se. Snaží se o podporu kladných stránek romství návštěvníků. Je-li to možné svěřují dětem určitou odpovědnost. Děti a mládež se snaží aktivně

vyhledávat a zaujmout atraktivní činností. Pokud lze, komunikují s rodiči a se školami. Problémem jsou společné akce s neromskou mládeží. Pracovníci se snaží reflektovat svou práci. Výsledky se dostávají pomalu. Pracovníci vidí přesto ve svém úsilí smysl.

Autor usuzuje na základě získaných údajů, že činnost zařízení je prospěšná a přispívá k celkovému rozvoji návštěvníků a tím k jejich socializaci.

V práci autor prokazuje dobrou znalost klíčových témat romské problematiky. Z nich vyvozuje na základě literatury a své vlastní výchovné zkušenosti, co je pro výchovnou práci s romskou mládeží podstatné. To sleduje ve třech nízkoprahových zařízeních v Českých Budějovicích. Zjištěné výsledky dávají naději, že výchovná práce reálně, i když skromným dílem, k integraci Romů přispívá. Proto je viděna pracovníky zařízení jako potřebná a smysluplná.

Práci doporučuji k obhajobě.
Známku navrhuji - velmi dobře.

V Českých Budějovicích dne 14. 8. 2008.

Mgr. Pavel Kuchař Ph.D.